॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावृका यासुं जातः कृश्यपो यास्विन्द्रः।

अग्निं या गर्भं दिधेरे विरूपास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु। यासाः राजा वर्रुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम्। मुधुश्चुतः शुचयो याः पावकास्ता न आपः शः स्योना भवन्तु।

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भृक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवंन्ति। याः पृथिवीम्पर्यसोन्दन्ति (१)

शुक्रास्ता न आपः शक्ष् स्योना भेवन्तु। शिवेनं मा चक्षुंषा पश्यतापः शिवयां तनुवोपं स्पृशत् त्वचंम्मे। सर्वारं अग्नीर रंफ्सुषदो हुवे वो मिय वर्चो बलमोजो नि धंत्त। यददः संम्प्रयतीरहावनंदता हुते। तस्मादा नद्यो नामं स्थ ता वो नामानि सिन्धवः। यत्प्रेषिता वर्रुणेन ताः शीभरं सुमवंल्गत। (२)

तदाँग्नोदिन्द्रों वो यतीस्तस्मादापो अनुं स्थन। अपकाम इ स्यन्दमाना अवीवरत वो हिकम्ं। इन्द्रों वः शक्तिभिर्देवीस्तस्माद्वाणीमं वो हितम्। एकों देवो अप्यंतिष्ठथ्स्यन्दंमाना यथावृशम्। उदांनिषुर्मृहीरिति तस्मादुद्कमुंच्यते। आपों भृद्रा घृतमिदापं आसुर्ग्नोषोमौं बिभ्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसों मधुपृचांम् (३)

अरंगम आ माँ प्राणेनं सह वर्चसा गन्न। आदित्पंश्याम्युत वां

शृणोम्या मा घोषों गच्छिति वाङ्गं आसाम्। मन्यें भेजानो अमृतंस्य तर्िह् हिरंण्यवर्णा अतृंपं यदा वंः। आपो हिष्ठा मयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्य भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः। दिवि श्रंयस्वान्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या सम्भव ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसायं त्वा॥ (४)

उन्दिनं समवंल्यत मधुपृषांम्मातरो हाविश्वातिश्वा — [१]

अपां ग्रहाँनगृह्णात्येतद्वाव राजसूयं यदेते ग्रहाँः सवौँविर्वत्रणसर्वो संस्वर्थमिकसर्वित्यस्तास्यामेव संयते ऽर्थो

ऽग्निर्वरुणस्वो राजसूर्यमग्निस्वश्चित्यस्ताभ्यांमेव सूयतेऽथों उभावेव लोकाविभ जयित यश्च राजसूर्यनेजानस्य यश्चौग्निचित आपो भवन्त्यापो वा अग्नेभ्रातृंच्या यद्पौऽग्नेर्धस्तांदुपद्धांति भ्रातृंच्याभिभृत्यै भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृंच्यो भवत्यमृतम् (५)

वा आप्स्तस्मांद्द्भिरवंतान्तम्भि षिश्चन्ति नार्तिमार्च्छति सर्वमायुरिति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदान्नं वा आपंः प्रश्व आपोऽन्नंम्पृशवौऽन्नादः पंशुमान्भंवति यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना एवं वेद द्वादंश भवन्ति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मैं (६)

अन्नमवं रुन्धे पात्रांणि भवन्ति पात्रे वा अन्नमद्यते सयोन्येवान्नमवं रुन्ध आ द्वांदशात्पुरुषादन्नमृत्त्यथो पात्रान्न छिद्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उं चैना पृवं वेदं कुम्भाश्चं कुम्भीश्चं मिथुनानि भवन्ति मिथुनस्य प्रजांत्यै प्र प्रजयां पृशुभिंर्मिथुनैर्जायते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं (७)

चैना एवं वेद शुग्वा अग्निः सों ऽध्वर्यं यर्जमानं प्रजाः श्वापंयति यद्प उंपदधांति श्वचंमेवास्यं शमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युनं यर्जमानः शाम्यंन्ति प्रजा यत्रैता उपधीयन्ते- ऽपां वा एतानि हृदंयानि यदेता आपो यदेता अप उंपदधांति दिव्याभिरेवेनाः स॰ सृंजिति वर्षुकः पूर्जन्यः (८)

भ्वति यो वा पुतासांमायतंनं क्रुप्तिं वेदायतंनवान्भवित् कल्पंतेऽस्मा अनुसीतमुपं दधात्येतद्वा आंसामायतंनमेषा क्रुप्तिर्य एवं वेदायतंनवान्भवित् कल्पंतेऽस्मे द्वन्द्वम्न्या उपं दधाति चर्तस्रो मध्ये धृत्या अत्रं वा इष्टंका पुतत्खलु वै साक्षादन्नं यदेष चरुर्यदेतं चरुमुंपदधांति साक्षात् (९)

एवास्मा अन्नमवं रुन्धे मध्यत उपं दधाति मध्यत एवास्मा अन्नं दधाति तस्मान्मध्यतोऽन्नंमद्यते बार्हस्पत्यो भंवति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मणेवास्मा अन्नमवं रुन्धे ब्रह्मवर्चसमंसि ब्रह्मवर्चसाय त्वेत्याह तेज्ञस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति यस्यैष उपधीयते य उं चैनमेवं वेदं॥ (१०)

अमृतंमस्मे जायते यस्येता उपधोयन्ते य उ पुर्जन्य उपुदर्शाति साक्षाय्युप्तचंत्वारिश्शवा—[२]
भूतेष्टका उपं दधात्यत्रात्र वै मृत्युर्जायते यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते

ततं पृवैन्मवं यजते तस्मांदग्निचिथ्सर्वमायुरिति सर्वे ह्यंस्य मृत्यवो-ऽवेष्टास्तस्मांदग्निचिन्नाभिचंरित्वे प्रत्यगेनमभिचारः स्तृंणुते सूयते वा एष योऽग्निं चिनुते देवसुवामेतानिं ह्वी १षिं भवन्त्येतावंन्तो वै देवाना १ सवास्त एव (११)

अस्मै स्वान्प्र यंच्छन्ति त एंन १ स्वन्ते स्वौंऽग्निर्वरुणस्वो रांजसूर्यं ब्रह्मस्वश्चित्यों देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंस्व इत्यांह सिवृतृप्रंस्त एवेनं ब्रह्मणा देवतांभिर्भि षिश्चत्यन्नंस्यान्नस्याभि षिश्चत्यन्नंस्याव्यक्ष्ये पुरस्तौत्प्रत्यश्चंमभि षिश्चति पुरस्ताद्धि प्रंतीचीन्मन्नंमद्यते शीर्षतोऽभि षिश्चति शीर्षतो ह्यन्नंमद्यत् आ मुखांद्न्ववंस्रावयति (१२)

मुख्त एवास्मां अन्नाद्यं दधात्यग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहैष वा अग्नेः स्वस्तेनैवैनंम्भि विश्वति बृह्स्पतेंस्त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांह ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मणैवैनंम्भि विश्वतीन्द्रंस्य त्वा साम्राज्येनाभि विश्वामीत्यांहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्व वे रांजसूर्यस्य रूपं य एवं विद्वान्ग्निं चिनुत उभावेव लोकावभि जयित यश्चं राजसूर्यनेजानस्य यश्चांग्निचित इन्द्रंस्य सुषुवाणस्यं दश्धेन्द्रियं वीर्यं परापतत्तद्देवाः सौन्नामण्या सम्भरन्थ्सूयते वा एष यौऽग्निं चिनुतेंऽग्निं चित्वा सौन्नामण्या यंज्ञेतेन्द्रियमेव वीर्यः सम्भृत्यात्मन्यंत्ते॥ (१४)

त पुवान्ववंस्रावयत्येृतदृष्टाचंत्वारि॰शच॥

स्जूरब्दोऽयांविभः स्जूरुषा अरुणीिभः स्जूः सूर्य एतंशेन स्जोषांविश्वना दश्सोिभः स्जूरिप्नवैश्वान्र इडांभिर्घृतेन स्वाहां संवथ्सरो वा अब्दो मासा अयांवा उषा अरुणी सूर्य एतंश इमे अश्विनां संवथ्सरौंऽग्निवैश्वान्रः पृशव इडां पृशवो घृतश् संवथ्सरम्पृशवोऽनु प्र जांयन्ते संवथ्सरेणैवास्मै पृशून्प्र जनयित दर्भस्तम्बे जुंहोति यत (१५)

वा अस्या अमृतं यद्वीर्यं तद्दर्भास्तिस्मिं भ्रहोति प्रैव जांयते-ऽन्नादो भविति यस्यैवं जुह्वंत्येता वै देवतां अग्नेः पुरस्तांद्भागास्ता एव प्रींणात्यथो चक्षुरेवाग्नेः पुरस्तात्प्रितिं दधात्यनंन्धो भविति य एवं वेदापो वा इदमग्नें सिल्लमांसीथ्स प्रजापंतिः पुष्करपूर्णे वातों भूतों ऽलेलायुथ्सः (१६)

प्रतिष्ठां नाविन्दत स एतद्पां कुलायंमपश्यत्तस्मिन्नित्रिमंचिनुत् तद्यमंभवृत्ततो वे स प्रत्यंतिष्ठद्यां पुरस्तांदुपादंधात्तच्छिरोऽभव्थसा प्राची दिग्यां दक्षिणत उपादंधाथ्स दक्षिणः पृक्षोऽभव्थसा दक्षिणा दिग्याम्पश्चादुपादंधात्तत्पुच्छंमभव्थसा प्रतीची दिग्यामुत्तर्त उपादंधात् (१७)

स उत्तरः पृक्षोऽभव्थ्सोदीची दिग्यामुपरिष्टादुपादेधात्तत्पृष्ठमंभवः दिगियं वा अग्निः पश्चेष्टकुस्तस्माद्यद्स्यां खनंन्त्युभीष्टंकां तृन्दन्त्यभि शर्करा्रं सर्वा वा इयं वयोभ्यो नक्तं दृशे दीप्यते तस्मादिमां वयारंसि नक्तं नाध्यासते य एवं विद्वानुग्निं चिनुते प्रत्येव (१८)

तिष्ठत्यभि दिशों जयत्याश्चेयो वै ब्राँह्मणस्तस्माँ द्वाह्मणाय सर्वासु दिक्ष्वर्धुकु स्वामेव तिद्दशमन्वें त्यूपां वा अग्निः कुलायन्तस्मादापोऽग्निः हार्रुकाः स्वामेव तद्योनिं प्र विंशन्ति॥ (१९)

संवथ्सरमुख्यंम्भृत्वा द्वितीये संवथ्सर आग्नेयमृष्टाकेपालं निर्वपेदैन्द्रमेकांदशकपालं वैश्वदेवं द्वादंशकपालम् बार्हस्पृत्यं च्रुं वैष्णृवं त्रिकपालं तृतीये संवथ्सरेऽभिजितां यजेत् यदृष्टाकेपालो भवत्यष्टाक्षरा गायुत्र्यांग्नेयं गायुत्रम्प्रांतःसव्नं प्रांतःसवनमेव

यदंलेलायुथ्स उत्तर्त उपादंधादेव द्वात्रिरंशच॥_____

तेनं दाधार गायत्रं छन्दो यदेकांदशकपालो भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुगैन्द्रं त्रैष्टुंभम्माध्यंदिन् सर्वन्माध्यंदिनमेव सर्वनं तेनं दाधार त्रिष्टुभम् (२०)

छन्दो यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जर्गती वैश्वदेवं जार्गतं तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनं दाधार जर्गतीं छन्दो यद्वांर्हस्पृत्यश्चरुर्भवंति ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मैव तेनं दाधार यद्वैष्ण्वस्थिकपालो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्य्ज्ञमेव तेनं दाधार यत्तृतीये संवथ्सरेंऽभिजिता यजंतेऽभिजित्यै यथ्संवथ्सरमुख्यम्बिभर्तीममेव (२१)

तेनं लोक स्पृणोति यद्वितीयं संवथ्स्रेंऽग्निं चिंनुतें-ऽन्तिरक्षिमेव तेनं स्पृणोति यत्तृतीयं संवथ्स्रे यजंतेऽमुमेव तेनं लोक स्पृणोत्येतं वै परं आद्वारः कक्षीवारं औशिजो वीतहंव्यः श्रायसस्रसदंस्यः पौरुकुथ्स्यः प्रजाकांमा अचिन्वत् ततो वै ते सहस्रं सहस्रं पुत्रानंविन्दन्त् प्रथंते प्रजयां पृशुभिस्ताम्मात्रांमाप्नोति यां तेऽगंच्छुन् य एवं विद्वानेतम्ग्निं चिंनुते॥ (२२)

युष्य विश्वसिम्मिनेवेवं च्यारि चा [५]
प्रजापितरिग्निमेचिनुत् स क्षुरपिवर्भूत्वातिष्ठत्तं देवा बिभ्यतो
नोपायन्ते छन्दोभिरात्मानं छादियत्वोपायन्तच्छन्दंसां छन्दस्त्वं

ब्रह्म वै छन्दा रेसि ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनङ्कार्णी उपानहावुपं मुञ्चते छन्दोभिरेवात्मानं छादयित्वाग्निमुपं चरत्यात्मनोऽहिर्स्सायै देवनिधिर्वा एष नि धीयते यद्ग्निः (२३)

अन्ये वा वे निधिमगुप्तं विन्दन्ति न वा प्रति प्र जांनात्युखामा क्रांमत्यात्मानमेवाधिपां कुंरुते गुप्त्या अथो खल्वांहुर्नाक्रम्येतिं नैर्ऋत्युंखा यदाकामेक्षिर्ऋत्या आत्मानमपिं दध्यात्तस्मान्नाक्रम्यां पुरुषशीर्षमुपं दधाति गुप्त्या अथो यथां ब्रूयादेतन्में गोपायेतिं ताहगेव तत् (२४)

प्रजापंतिर्वा अर्थर्वाग्निरेव दुध्यङ्कांथर्वणस्तस्येष्टंका

अग्निस्तथ्सु इस्कृत्याग्नेर्दर्श च

रात्रींदीक्षितः स्यात्रयोंदश (२७)

अस्थान्येत र ह वाव तद्दिं प्रस्यनू वाचेन्द्रों दधीचो अस्थि भिरिति यदिष्टं काभिर्ग्निं चिनोति सात्मानमे वाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं हो के भंवति य एवं वेद शरीं रं वा एतद्ग्ने यंचित्यं आत्मा वैश्वान्रो यचिते वैश्वानरं जुहोति शरीं रमेव सहस्कृत्यं (२५)

अभ्यारोहित शरीरं वा पृतद्यजमानः सङ्स्कुंरुते यद्ग्निं चिनुते यचिते वैश्वान्रं जुहोति शरीरमेव सङ्स्कृत्यात्मनाभ्यारोहित तस्मात्तस्य नावं द्यन्ति जीवंत्रेव देवानप्येति वैश्वान्यर्चा पुरीष्मुपं द्यातीयं वा अग्निवैश्वान्रस्तस्येषा चितिर्यत्पुरीषमृग्निमेव वैश्वान्रं चिनुत पृषा वा अग्नेः प्रिया तन्यद्वैश्वान्रः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्थे॥ (२६)

अग्नेर्वे दीक्षयां देवा विराजंमाप्नुवन्तिस्रो रात्रींदीिक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति षड्रात्रींदीिक्षितः स्यात् षड्वा ऋतवंः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति दश रात्रींदीिक्षितः स्याद्दशाक्षरा विराड्विराजंमाप्नोति द्वादंश रात्रींदीिक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराड्विराजंमाप्नोति त्रयोदश

मासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराह्विराजंमाप्रोति पश्चंदश् रात्रींदीक्षितः स्यात्पश्चंदश वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमासशः रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः पश्चर्तवः स संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्रोति चतुंविंश्शतिष्ट रात्रींदीक्षितः स्याचतुंविंश्शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरो विराद्विराजंमाप्रोति त्रिश्शतर रात्रींदीक्षितः स्यात् (२८)

संवथ्सर औप्यते संवथ्सरो विराद्विराजमाप्रोति सप्तदंश्

त्रिष्शदंक्षरा विराि्ट्यराजंमाप्नोति मासं दीक्षितः स्याद्यो मासः संवथ्सरः संवथ्सरो विरािट्ट्यराजंमाप्नोति चतुरो मासो दीक्षितः स्यांचतुरो वा एतम्मासो वसंवोऽिह्यरुस्ते पृथिवीमाजंयन्गायत्रीं छन्दोऽष्टौ रुद्रास्तैं उन्तिरंक्षमाजंयित्रष्टिभू छन्दो द्वादंशािद्त्यास्ते दिवमाजंयअर्गतीं छन्दस्ततो वै ते व्यावृतंमगच्छ् व्र्ष्टेष्ठ्यं देवानाम् तस्माद्वादंश मासो भृत्वािग्नं चिन्वीत् द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरौऽग्निश्चित्यस्तस्यांहोरात्राणीष्टंका आप्तेष्टंकमेनं चिनुतेऽथौ व्यावृतंमेव गंच्छिति श्रष्ट्यारं समानानाम्॥ (२९)

स्यात्रयोदश त्रिर्शत्र रात्रींदीक्षितः स्याद्वे तेंऽष्टाविर्शतिश्च॥—————[७] सुवर्गाय वा एष लोकायं चीयते यदग्निस्तं यन्नान्वारोहें थसुवर्गाल्लो

सुव्गाय वा एष लाकाय चायत् यदाग्नस्त यन्नान्वाराहथ्सुव्गाह्न हीयेत पृथिवीमार्क्षमिषं प्राणो मा मा हांसीदन्तिरक्षिमार्क्षमिषं प्रजा मा मा हांसीदिवमार्क्षमिष्ट् सुवंरग्न्मेत्यांहैष वा अग्नेरंन्वारोहस्तेनैवैनंम्न्वारोहित सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ध्ये यत्पक्षसंम्मिताम्मिनुयात् (३०) स्याद्वेदिसम्मिताम्मिनोति ज्यायार्ससमेव यंज्ञऋतुमुपैति नास्यात्मनः पापीयसी प्रजा भवति साहस्रं चिन्वीत प्रथमं

चिन्वानः सहस्रंसिम्मितो वा अयं लोक इममेव लोकम्भि जंयित द्विषांहस्रं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानो द्विषांहस्रं वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमेवाभि जंयित त्रिषांहस्रं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानः (३१)

त्रिषांहस्रो वा असौ लोकों ऽमुमेव लोकम्भि जंयित जानुद्धं चिन्वीत प्रथमं चिन्वानो गायित्रियेवेमं लोकम्भ्यारोहित नाभिद्धं चिन्वीत द्वितीयं चिन्वानस्त्रिष्टुभैवान्तरिक्षम्भ्यारोहित ग्रीवद्धं चिन्वीत तृतीयं चिन्वानो जगत्यैवामुं लोकम्भ्यारोहित नाग्निं चित्वा रामामुपेयादयोनौ रेतों धास्यामीति न द्वितीयं चित्वान्यस्य स्नियमं (३२)

उपेयात्र तृतीयं चित्वा कां चनोपेयाद्रेतो वा एतित्र धंत्ते यदिग्नं चिनुते यद्पेयाद्रेतंसा व्यृध्येताथो खल्वाहुरप्रजस्यं तद्यत्रोपेयादिति यद्रेतःसिचांवुपदधांति ते एव यजमानस्य रेतों बिभृतस्तस्मादुपेयाद्रेत्सोऽस्कन्दाय त्रीणि वाव रेता रेसि पिता पुत्रः पौत्रः (३३)

यद्वे रेतःसिचांवुपद्ध्याद्रेतोंऽस्य विच्छिन्द्यात्तिस्र उपं दर्धाति रेतसः सन्तत्या इयं वाव प्रथमा रेतःसिग्वाग्वा इयं तस्मात्पश्यंन्तीमाम्पश्यंन्ति वाचं वदंन्तीम्नतिरंक्षं द्वितीयाँ प्राणो वा अन्तिरंक्षं तस्मान्नान्तिरंक्षम्पश्यंन्ति न प्राणम्सौ तृतीया चक्षुर्वा असौ तस्मात्पश्यंन्त्यमूम्पश्यंन्ति चक्षुर्यजुंषेमां चं (३४)

अमूं चोपं दधाति मनंसा मध्यमामेषां लोकानां क्र्रस्या अथौं प्राणानांमिष्टो यज्ञो भृगुंभिराशीर्दा वसुंभिस्तस्यं त इष्टस्यं वीतस्य द्रविणेह भंक्षीयेत्यांह स्तुतशस्त्रे एवतेनं दुहे पिता मांतरिश्वाच्छिंद्रा पदा धा अच्छिंद्रा उशिजः पदानं तक्षुः सोमों विश्वविन्नेता नेषद्बृहस्पतिंरुक्थामदानिं शश्सिष्दित्यांहैतद्वा अग्नेरुक्थन्तेनैवैनमनं शश्सति॥ (३५)

सूयते वा एषौंऽग्रीनां य उखायां भ्रियते यद्धः सादयेद्गर्भाः प्रपादुंकाः स्युरथो यथां स्वात्प्रत्यव्रोहित ताद्दग्व तदांसन्दी

मिनुयातृतीर्यं चिन्वानस्त्रियं पौत्रेश्च वै सप्तर्दश च॥_____[८]

सांदयित गर्भाणां धृत्या अप्रपादायार्था स्वमेवैनं करोति गर्भो वा एष यदुख्यो योनिः शिक्यं यच्छिक्यांदुखां निरूहेद्योनेर्गर्भं निर्हण्याथ्यदुंद्याम शिक्यं भवति षोढाविहितो वै (३६)

पुरुष आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांन्यात्मन्नेवैनंम्बिभर्ति प्रजा-पंतिर्वा एष यद्ग्निस्तस्योखा चोलूखंलं च स्तनौ तावस्य प्रजा उपं जीवन्ति यदुखां चोलूखंलं चोपदधांति ताभ्यांमेव यजमानो-ऽमुष्मिं ल्लोकेंऽग्निं दुंहे संवथ्सरो वा एष यद्ग्निस्तस्यं त्रेधाविहिता इंष्टकाः प्राजापृत्या वैष्णुवीः (३७)

वैश्वकर्मणीरंहोरात्राण्येवास्यं प्राजापृत्या यदुख्यंम्बिभर्तिं प्राजापृत्या एव तदुपं धत्ते यथ्समिधं आदधांति वैष्णवा वै वनस्पतंयो वैष्णवीरेव तदुपं धत्ते यदिष्टंकाभिर्षित्रं चिनोतीयं वै विश्वकंमा वैश्वकर्मणीरेव तदुपं धत्ते तस्मांदाहुस्चिवृद्गिरिति तं वा एतं यजंमान एव चिन्वीत् यदंस्यान्यश्चिनुयाद्यतं दक्षिणाभिनं राधयेद्गिमंस्य वृञ्जीत् यौंऽस्याग्निं चिनुयात्तं दिक्षिणाभी राधयेदग्निमेव तथ्स्पृंणोति॥ (३८)

णेढाविहितो वे वैष्णवीप्यो विश्यतिश्री — [१]
प्रजापंतिरिग्निमंचिनुत्तुंभिः संवथ्सरं वंसन्तेनैवास्यं पूर्वार्धमंचिनुत ग्रीष्मेण दक्षिणम्पक्षं वर्षाभिः पुच्छ १ श्रारदोत्तंरम्पक्ष हंमन्तेन मध्यं ब्रह्मणा वा अस्य तत्पूर्वार्धमंचिनुत क्षेत्रेण दक्षिणम्पक्षं प्रशुभिः पुच्छं विशोत्तंरम्पक्षमाशया मध्यं य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋतुभिरेवैनं चिनुतेऽथों एतदेव सर्वमवं (३९)

रुन्धे शृण्वन्त्येनम्भ्रिं चिंक्यानमत्त्यन्न् रोचंत इयं वाव प्रथमा चितिरोषंधयो वनस्पतंयः पुरीषम्नतिरक्षं द्वितीया वया रेस् पुरीषम्सौ तृतीया नक्षेत्राणि पुरीषं यज्ञश्चंतुर्थी दक्षिणा पुरीष् यजंमानः पश्चमी प्रजा पुरीष् यत्रिचितीकं चिन्वीत यज्ञं दक्षिणामात्मानं प्रजाम्न्तरियात्तस्मात्पश्चंचितीकश्चेत्व्यं एतदेव सर्वर् स्पृणोति यत्तिस्रश्चितंयः (४०)

त्रिवृद्धंग्निर्यद्वे द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्ये पश्च चित्यो भवन्ति पाङ्कः पुरुष आत्मानंमेव स्पृंणोति पश्च चितंयो भवन्ति पश्चिभः पुरीषैरभ्यूंहति दश सम्पंद्यन्ते दशाँक्षरो वै पुरुषो यावानेव पुरुषस्तः स्पृणोत्यथो दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रति तिष्ठति संवथ्सरो वै षष्ठी चितिर्ऋतवः पुरीष्ट् षद्वितयो भवन्ति षद्गीषाणि द्वादेश सम्पंद्यन्ते द्वादेश मासाः संवथ्सरः संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठति॥ (४१)

अव चितंयः पुरीषं पश्चंदश च रोहिंतो धूम्ररोहितः कुर्कन्धुरोहितुस्ते प्रांजापुत्या बुभुरंरुणबंभुः शुकंबभुस्ते रौद्राः श्येतंः श्येताक्षः श्येतंग्रीवस्ते पितृदेवृत्यांस्तिसः

कृष्णा वशा वांरुण्यंस्तिस्रः श्वेता वशाः सौर्यो मैत्राबार्हस्पत्या धूम्रलंलामास्तूपराः॥ (४२)

पृश्विंस्तिरश्चीनंपृश्विरूर्ध्वपृंश्विस्ते मांरुताः फल्गूर्लोहितोणी

बंलुक्षी ताः सारस्वत्यः पृषंती स्थूलपृषती क्षुद्रपृषती ता वैंश्वदेव्यंस्तिस्रः श्यामा वशाः पौष्णियंस्तिस्रो रोहिंणीर्वशा मैत्रियं ऐन्द्राबार्हस्पत्या अरुणलेलामास्तूपुराः॥ (४३)

रोहितः पृष्टिञः षड्विर्रशतिः षड्विर्श्रशतिः॥ -[१२] शितिबाहुर्न्यतंःशितिबाहुः सम्नत्तिशितिबाहुस्त ऐन्द्रवायवाः शितिरन्भ्रोऽन्यतंःशितिरन्भ्रः सम्नतिशितिरन्भ्रस्ते मैन्त्रावरुणाः

शुद्धवांलः सर्वशुंद्धवालो मृणिवांलस्त आंश्विनास्तिसः शिल्पा वृशा वैश्वदेव्यंस्तिसः श्येनीः परमेष्ठिने सोमापौष्णाः श्यामलेलामास्तुपराः॥ (४४)

शित्वाहुरुंत्रतः पश्चेविरशतिः पश्चेविरशतिः॥————[१४]
कुर्णास्रयो यामाः सौम्यास्रयः श्वितिङ्गा अग्नये यविष्ठाय त्रयो

नकुलास्तिस्रो रोहिंणीस्र्यव्यस्ता वसूंनान्तिस्रोऽरुणा दित्यौद्यंस्ता रुद्राणार्थं सोमैन्द्रा बुभुलंलामास्तूपराः॥ (४६)

कुणीस्रयोविश्यतिः। [१५]
शुण्ठास्रयो वैष्णवा अधीलोधकर्णास्रयो विष्णंव उरुक्रमायं
लफ्सुदिनस्रयो विष्णंव उरुगायाय पश्चांवीस्तिस्र आंदित्यानांत्रिवृथ्सा
ऽङ्गिरसामैन्द्रावैष्णवा गौरलंलामास्तूपराः॥ (४७)

्व रागा अस्य व्यापा ग्रां रागा (००) शुण्ठा विश्वेश्वातिः॥——[१६] शितिंककुद् इन्द्रांय स्वराज्ञे त्रयः शितिंभसदस्तिस्रस्तुंयौद्धाः

साध्यानाँन्तिस्रः पष्ठौद्यो विश्वेषां देवानांमाग्नेन्द्राः कृष्णलेलामास्तूपराः इन्द्राय राज्ञे द्वाविर्श्यतिः। [१७] अदित्ये त्रयो रोहितेता इन्द्राण्ये त्रयेः कृष्णेताः कुहैं त्रयोऽरुणेतास्तिस्रो धेनवो राकाये त्रयोऽनङ्गाहेः सिनीवाल्या आंग्नावैष्णवा रोहितललामास्तूपराः॥ (४९)

सौम्यास्रयंः पिशङ्गाः सोमाय राज्ञे त्रयंः सारङ्गाः पार्जन्या नभोरूपास्तिस्रोऽजा मृल्हा इंन्द्राण्ये तिस्रो मेष्यं आदित्या द्यांवापृथिव्यां मालङ्गांस्तूप्राः॥ (५०)

^{सोम्या एकात्रविरंशतिः॥}——[१९] वारुणास्त्रयः कृष्णलंलामा वर्रणाय राज्ञे त्रयो रोहिंतोललामा

वर्रुणाय रिशादंसे त्रयोऽरुणलेलामाः शिल्पास्त्रयो वैश्वदेवास्त्रयः पृश्जयः सर्वदेवत्यां ऐन्द्रासूराः श्येतंललामास्तूपराः॥ (५१)

सोमाय स्वराज्ञें ऽनोवाहावंनुङ्गाहांविन्द्राग्निभ्यांमोजोदाभ्यामुष्टांरार् भ्यां बलुदाभ्या सीरवाहाववी द्वे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे द्वे धेनू

भ्यां बलुदाभ्या रंसीरवाहाववी हे धेनू भौमी दिग्भ्यो वर्डबे हे धेनू भौमी वैराजी पुरुषी हे धेनू भौमी वायवं आरोहणवाहावनङ्घाहौ वारुणी कृष्णे वशे अंराड्यों दिव्यावृंषभौ पंरिमरौ॥ (५२)

सोमांय स्वराज्ञे चतुंस्त्रिश्शत॥____ एकांदश प्रातर्गव्याः पशव आ लेभ्यन्ते छगलः कल्मार्षः

किकिदीविर्विदीगयस्ते त्वाष्ट्राः सौरीर्नवं श्वेता वशा अनुबन्ध्यां भवन्त्याग्नेय ऐन्द्राग्न आँश्विनस्ते विशालयूप आ र्नेभ्यन्ते॥ (५३)

एकांदश पश्चंवि॰शतिः॥____ पिशङ्गास्रयों वासन्ताः सारङ्गास्रयो ग्रैष्माः पृषंन्तस्रयो

वार्षिकाः पृश्नंयस्रयः शारदाः पृश्चिसक्थास्रयो हैमंन्तिका

अवलिप्तास्त्रयंः शैशिराः संवथ्सराय निवंक्षसः (५४)

पिशङ्गां विश्शतिः॥.

यो वा अयंथादेवतुन्त्वामंग्र इन्द्रंस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूताद्यास्ते अग्रे मियं गृह्णामि प्रजापंतिः सौंऽस्माथ्स्तेगान् वार्जं कूर्मान् योक्रं मित्रावरुंणाविन्द्रंस्य पूष्ण ओर्ज आनन्दमहंरग्नेर्वायोः पन्थाङ्कमैर्द्योस्तेऽग्निः पुशुरांसीथ्यिङ्कि रेशितः॥———[२४] यो वा एवाहुंतिमभवन्पथिभिरवुरुध्यांनुन्दमुष्टौपंश्चाुशत्॥58॥ यो वा अयंथादेवतं यद्यंवजिघ्रंसि॥

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/